

Arrest

nr. 198 654 van 25 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u, S.(...) M.(...), een sjjiitische Tadzjiekse man die de Afghaanse nationaliteit bezit en afkomstig is uit de stad Herat, provincie Herat. U bent niet getrouwd en heeft twee broers en een zus, S.(...) J.(...) (OV X), S.(...) M.(...) (OV X), B.(...) S.(...), alsook een halfzus: Sana (OV X).

Uw biologische vader S.(...) R.(...) S.(...) zou zijn gestorven in de nadagen van het talibanregime. Ongeveer een tot twee jaar na zijn dood hertrouwde uw moeder op aanraden van de stadsoudsten met A.(...) M.(...), die reeds een zoon had uit een voorgaande relatie. U verklaart uw hele leven in hetzelfde huis in de stad Herat te hebben gewoond, tot ca. het jaar 2010.

Uw stiefvader A.(...) M.(...) zou gokverslaafde zijn geweest en zou eveneens frequent drugs hebben gebruikt. Hij had geen betaald werk en zat vaak thuis met zijn vrienden. U en uw broer S.(...) J.(...) zouden hen daarbij telkenmale van thee en eten moeten voorzien, wat door uw moeder B.(...) N.(...) J.(...) (OV 8.102.512) zou zijn klaargemaakt. Zowel uzelf als uw broer S.(...) J.(...) en uw moeder zouden gedurende het hele huwelijk op een stelselmatige wijze fysiek zijn mishandeld, uitgescholden en met de dood bedreigd. Daarnaast zou uw broer S.(...) J.(...) eenmaal zijn betast door de vrienden van A.(...) M.(...).

Op een dag zou A.(...) M.(...) hebben verklaard dat hij van plan was om uw oudste zus B.(...) S.(...) te verkopen aan een vriend. Hierop zou een gevecht zijn ontstaan tussen uw oudere broer S.(...) J.(...) en uw stiefvader. Na dit incident zou S.(...) J.(...) naar het graf van uw biologische vader zijn vertrokken. Onderweg zou uw zoon door vrienden van uw stiefvader in elkaar zijn geslagen. Kort daarop is uw gezin gevlucht. U vertrok samen met uw moeder en siblings naar Iran, alwaar uw familie uw broer S.(...) J.(...) uit het oog verloor. S.(...) J.(...) kwam in november 2010 aan in België. Tussen 2010 en 2015 zou u in Iran hebben gewoond, op diverse adressen in de stad Mashad. Daar zou u als magazijnier hebben gewerkt voor een schoenenfabriek. In 2015 zou u beslist hebben Iran eveneens te verlaten. Uzelf kwam met uw moeder, jongere broer en halfzus na een reis van ca. 45 dagen aan in België. U reisde van Mashad naar Turkije en vervolgens naar Europa. U kwam op 5 augustus 2015 aan in België en diende op 6 augustus 2015 een asielaanvraag in. Uw oudste zus B.(...) S.(...) zou met haar echtgenoot nog in Iran verblijven.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u uw stiefvader A.(...) M.(...).

Ter ondersteuning van uw identiteit en asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: uw moeders originele taskara, uitgegeven op 30/5/1384 (Gregoriaanse kalender (GK) 21/8/2005); uw moeders medische papieren uit Iran met de vermelde data: 9/3/1391 (GK 29/5/2012) en 8/2/1393 (GK 28/4/2014); een verklaring betreffende uw integratie in België, d.d. 19/1/2017; documenten betreffende de studie- en sportactiviteiten van uw jongste broer S.(...) M.(...) in België.

B. Motivering

Na grondig onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u niet aannemelijk gemaakt hebt dat u een gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient vermeld te worden dat uw asielaanvraag steunt op de motieven die door uw broer, S.(...) J.(...) S.(...) (OV 6.728.565), werden aangebracht. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich op dezelfde asielmotieven beroept (Gehoorverslag (GV) CGVS, 20/1/2017, pp. 1-23). Aangezien inzake zijn asielaanvraag werd beslist dat de aangehaalde feiten geen verband hielden met één van de vervolgingsgronden van de Vluchtelingenconventie en niet geloofwaardig waren, kan ook inzake uw asielaanvraag geen positieve beslissing worden genomen. Er zijn geen elementen voorhanden waarom u dient te vrezen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij een eventuele terugkeer naar uw land.

De beslissing van uw broer luidde als volgt: “Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond heeft. De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie is dat uw problemen geen verband houden met één van de vervolgingsgronden van de Vluchtelingenconventie. Uit uw verklaringen blijkt dat u geen vervolging vreest omwille van uw politieke overtuiging, uw ras, uw religie, uw nationaliteit of uw behoren tot een sociale groep. Het feit dat u vervolging door uw stiefvader vreest vanwege eerdere ervaringen met mishandeling en huiselijk geweld valt niet onder de hierboven vermelde criteria.

Wel dient er in uw geval te worden nagegaan of er zwaarwegende gronden bestaan dat u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet, namelijk foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in uw land van herkomst. Er wordt echter vastgesteld dat uw verklaringen te vaag en onvoldoende overtuigend zijn om in aanmerking te komen voor de status van subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt immers door een aantal vaststellingen ondermijnd.

Er dient in eerste instantie worden opgemerkt dat u weinig kunt vertellen over de bezigheden van uw stiefvader A.(...) M.(...). Dit is weinig aannemelijk omdat hij aan de basis ligt van uw problemen en al deel uitmaakt van uw gezin sinds u zeven jaar oud bent (CGVS, p.11). Wanneer u wordt gevraagd welk beroep uw stiefvader uitoefent kan u daar geen antwoord opgeven (CGVS, p.9). U verklaart dat de drank- en gokverslaving van uw stiefvader begonnen is toen u ongeveer twaalf jaar was en dat deze verslavingen aan de basis liggen van het geweld dat hij tegen jullie gebruikte (CGVS, p.12). U weet echter niet waar uw stiefvader heenging om te gokken (CGVS, p.12), waar hij alcohol kocht (CGVS, p.12), wat hij vooral dronk (CGVS, p.15) of welke gokspelletjes hij speelde (CGVS, p.16). U verklaart eerst dat alcohol in alle winkels te koop is (CGVS, p.12). Wanneer u nadien wordt gevraagd of er alcohol te vinden is in Herat, antwoordt u echter afwijkend dat u zelf nooit alcohol hebt gekocht (CGVS, p.13). In een land waar alcohol ten strengste verboden is en enkel clandestien wordt verkocht is het opmerkelijk dat u verklaart dat alcohol overal te vinden is. Dat u zo weinig details kunt geven over uw stiefvader, die tenslotte aan de oorsprong ligt van het feit dat u Afghanistan diende te verlaten, is weinig aannemelijk.

U verklaart asiel aan te vragen vanwege de mishandelingen die u en uw familie ondergingen door uw stiefvader. Gezien u deze mishandelingen tussen uw twaalfde en vijftiende jaar onderging kan van u redelijkerwijze verwacht worden dat u hier spontaan en gedetailleerd kan over vertellen. Wanneer u gevraagd wordt concrete voorbeelden te geven van situaties waarin u werd mishandeld antwoordt u vaag en niet spontaan. Een keer geeft u een voorbeeld van mishandeling. U vertelt dat u uw moeder thuis aantrof terwijl zij over de grond gesleurd werd, dat u probeerde tussen te komen en nadien ook zelf hardhandig werd aangepakt door uw stiefvader (CGVS, p.12). Wanneer u echter meermaals gevraagd wordt andere specifieke situaties te schetsen, blijven uw antwoorden beperkt tot de verklaring dat uw stiefvader jullie mishandelde wanneer hij slechtgezind was en verloren had bij het gokken (CGVS, p.13, p.16). U kan geen specifieke informatie geven over de manier waarop uw stiefvader zich tegenover u gedroeg (CGVS, p.13). U verklaart dat u hem zelfs niet aansprak en na het werk meteen naar uw kamer ging (CGVS, p.13). Op de vraag of u zich concrete voorbeelden voor de geest kan halen antwoordt u dat jullie niet naar hem toegingen en niet aanspraken wanneer hij dronken was (CGVS, p.16). U verklaart seksueel misbruikt te zijn door vrienden van uw stiefvader en geeft aan dat dit één of twee keer is gebeurd. Van iemand die seksueel werd misbruikt kan verwacht worden dat die persoon weet of dit één of twee keer is gebeurd, het is immers een gebeurtenis waarvan men zou verwachten dat deze zo ingrijpend is dat ze in het geheugen van iemand gegrift staat. (CGVS, p.13). Wanneer u later gevraagd wordt of vrienden van uw stiefvader ooit iets tegen jullie hebben gedaan antwoordt u negatief, behalve dat zij jullie uitlachten terwijl jullie door jullie stiefvader uitgescholden werden en dit als beledigend ervoeren (CGVS, p.19). Dit is in strijd met de verklaring dat u seksueel misbruikt werd door vrienden van uw stiefvader (CGVS, p.13). Het wordt hierdoor duidelijk dat er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u seksueel misbruikt zou geweest zijn.

Ook is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van de handelingen die uw broer of zussen ondergingen (CGVS, p.13) aangezien verwacht kan worden dat jullie als slachtoffers jullie ervaringen deelden. U zegt dat u hen allen 'probeerde bij u te houden' als u thuis was maar dat u niet weet wat er met hen gebeurde als u niet thuis was. Gezien jullie allen besloten hebben om samen weg te vluchten, lijkt het in deze context toch logisch dat jullie zouden besproken hebben wat jullie allen dreef om deze drastische beslissing te nemen. Dat u dus niet weet wat hen overkwam in uw afwezigheid komt weinig plausibel over en tast uw geloofwaardigheid in ernstige mate aan.

De bedreiging van uw stiefvader om uw zus B.(...) S.(...) mee te nemen en het feit dat u later die avond door drie mannen werd aangevallen vormden volgens uw verklaring de directe aanleiding tot uw vertrek (CGVS, p.14). Uw verklaringen over de intenties van uw stiefvader blijven echter zeer vaag. U zei dat uw stiefvader uw zus probeerde mee te nemen "ergens naartoe, we wisten niet waar" en dat hij haar "in de toekomst zou kunnen weggeven of verkopen" (CGVS, p.13). Wanneer u gevraagd wordt aan wie hij uw zus wou verkopen blijft u daar het antwoord op schuldig. U verklaart dat uw stiefvader niet concreet

was en zei dat dit kón gebeuren (CGVS, p.13). Dit is erg vaag en weinig overtuigend. Op de terugweg van het graf van uw vader naar huis werd u tegengehouden door drie mannen die u vervolgens sloegen. Eén ervan herkende u als een kennis van uw vader. Uw beschrijving van deze man blijft echter zeer vaag. U beschrijft hem als een gewone man, met gewone Afghaanse kleren, een tulband op het hoofd en een baard (CGVS, p.14). Wanneer u hardhandig wordt aangepakt door drie mannen en u daartussen een kennis van uw stiefvader herkend, kan van u ook redelijkerwijze verwacht worden dat u meer details kan geven over deze persoon en deze situatie. Gezien uw vage en weinig spontane verklaringen over deze gebeurtenissen, rekening houdend met het feit dat zij de directe aanleiding vormden voor uw vertrek, acht het CGVS in het licht van de eerdere vaststellingen hier ook weinig geloof aan.

Verder dient opgemerkt te worden dat, gezien het feit dat uw moeder en uw stiefvader met elkaar getrouwd zijn op aanraden van de dorpsouderen - omdat ze zich op dat moment beiden in een moeilijke situatie bevonden (CGVS, p.12) - het opmerkelijk is dat die dorpsoudsten niet op de hoogte waren van de problematische situatie waarin jullie gezin zich bevond (CGVS, p.13) en dat uw moeder zich niet tot hen gewend heeft om hulp in te roepen tegen de jarenlange mishandeling door uw stiefvader (CGVS, p.17). Het is bovendien weinig aannemelijk dat niemand uit de omgeving het gedrag van uw stiefvader heeft opgemerkt. Indien iemand jarenlang een patroon van drank- en gokverslaving vertoont, dikwijls uithuizig is met slechte vrienden, zijn gezin niet onderhoudt en bovendien zijn familie ernstige schade berokkent kan worden verwacht dat burens of verdere familieleden hiervan op de hoogte zijn, zeker in de Afghaanse context waarin alcohol en gokken verboden is. Bovendien werden uw moeder en uw stiefvader net samengebracht door een beslissing van de dorpsoudsten om hun familiale situatie te verbeteren. Dat de situatie, zeker voor uw moeder en haar kinderen, net slechter werd, kan niet onopgemerkt voorbijgegaan zijn. U verklaart echter dat men daar niet van op de hoogte was (CGVS, p. 13,16,17). Gezien de dorpsoudsten in het verleden toen uw moeder pas weduwe werd ook al effectieve pogingen ondernomen hadden om haar te helpen kan er toch verwacht worden dat jullie in eerste instantie ook te rade zouden gegaan zijn bij diezelfde dorpsoudsten om een oplossing te vinden of te bemiddelen in het conflict. Dat jullie zonder een poging ondernomen te hebben om hulp te vragen in Afghanistan, noch bij de raad der dorpsoudsten noch bij de autoriteiten, onmiddellijk de drastische beslissing namen om jullie land te verlaten komt onwaarschijnlijk over. Bovendien hadden de autoriteiten uw stiefvader allicht onmiddellijk achter de tralies gestoken als uitkwam dat hij het alcoholverbod overtrad. Dat jullie in eerste instantie niet gedacht hebben aan deze meer voor de hand liggende en gangbare oplossingen ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen motieven.

Na uw verklaring grondig te hebben bestudeerd kan worden gesteld dat de motieven die u naar voor schuift ter staving van uw asielaanvraag in België als ongeloofwaardig en weinig aannemelijk worden beschouwd en dat u geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet, namelijk foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in uw land van herkomst.”

Verder dient opgemerkt te worden dat uw asielaanvraag steunt op de motieven die door uw moeder, B.(...) N.(...) J.(...) (OV 8.102.512), werden aangebracht. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich op dezelfde asielmotieven beroept (Gehoorverslag (GV) CGVS, 20/1/2017, pp. 1-23). Aangezien inzake haar asielaanvraag eveneens werd beslist dat de aangehaalde feiten geen verband hielden met één van de vervolgingsgronden van de Vluchtelingenconventie en niet geloofwaardig waren, kan ook inzake uw asielaanvraag geen positieve beslissing worden genomen. Er zijn geen elementen voorhanden waarom u dient te vrezen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij een eventuele terugkeer naar uw land.

De beslissing van uw moeder luidt als volgt: “De beslissing van uw zoon S.(...) J.(...) terzijde dient tevens aangehaald worden dat uit uw eigen verklaringen evenzeer blijkt dat de door u aangehaalde problemen interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn en geen verband houden met één van de vervolgingsgronden van de Vluchtelingenconventie. Daarenboven werden uw problemen evenmin geloofwaardig bevonden, waardoor u evenmin in aanmerking komt voor de status van subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u, net als uw zoon S.(...) J.(...) destijds, de identiteit van uw beweerde tweede echtgenoot A.(...) M.(...), alsook uw huwelijk met hem niet wist te staven, en dat u weinig kunt vertellen over het leven met uw beweerde echtgenoot A.(...) M.(...). Dit is bevreemdend daar u enerzijds beweert dat u vijf tot zes jaar met hem getrouwd was en samen een dochter heeft, anderzijds aangeeft door zijn toedoen uw thuisland te hebben verlaten (GV CGVS, 20/1/2017, p. 5). Zo

is het ten eerste onduidelijk wanneer u nu precies met hem trouwde. U verklaart dat uw eerste echtgenoot stierf tijdens het talibanregime (1996-2001), terwijl uw zoon S.(...) M.(...) nog een baby was, maar weet niet precies wanneer u vervolgens hertrouwde. Het zou ongeveer een jaar tot anderhalf jaar later zijn (GV CGVS, 20/1/2017, p. 6), maar of de taliban toen nog aan de macht was in Herat of dat reeds de internationale strijdkrachten waren gearriveerd, bent u niet zeker (GV CGVS, 20/1/2017, p. 6). Indien jullie Afghanistan in 1389 (GK 03/2010-03/2011) zouden ontvlucht zijn (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2016, p. 6), en u voordien een vijf tot zes jaar met uw tweede echtgenoot zou gehuwd geweest zijn (GV CGVS, 20/1/2017, p. 6), moet uw huwelijk met hem ergens rond 1383 (GK 03/2004-03/2005) plaats gevonden hebben. Het is dan ook ten zeerste bevreemdend dat u uw tweede huwelijk niet kan situeren in de tijd, in het bijzonder of het voor of na de verdrijving van de taliban uit Herat (november 2001) was. Het gaat hier immers om een belangrijke gebeurtenis met een grote impact op niet alleen de Herati bevolking, maar op burgers in het hele land. Daarenboven stelde uw zoon S.(...) M.(...) dat zijn vader stierf toen de taliban reeds verdreven waren en de Amerikanen reeds in Herat aanwezig waren (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2016, p. 11), waardoor ook uw tweede huwelijk ten tijde van het regime van Karzai zou moeten plaats gevonden hebben.

Voorts is het opmerkelijk dat u geen antwoord kan geven op welk beroep uw tweede echtgenoot uitoefende. U geeft enkel aan dat hij werkloos was, geen job had en gokte (GV CGVS, 20/1/2017, p. 12). Ook wanneer u wordt gevraagd naar zijn arbeidsverleden, moet u hierop het antwoord schuldig blijven (GV CGVS, 20/1/2017, p. 12). Uw verklaringen betreffende de gok- en drugsverslaving van uw tweede echtgenoot blijken eveneens weinig geloofwaardig. Zo weet u niet waarom uw man begon met drugsgebruik en gokken, noch welke gokspellen uw echtgenoot nu precies speelde en verklaart u dat men overal in Herat drugs kan verkrijgen (GV CGVS, 20/1/2017, p. 13). Uw zoon S.(...) M.(...) wist in dit verband ook weinig overtuigende verklaringen af te leggen (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2016, pp. 13-14). Wanneer u op het einde van het gehoor op het Commissariaat-generaal echter wordt gevraagd naar het alcoholgebruik van uw echtgenoot, hetgeen uw zoon S.(...) J.(...) samen met een gokverslaving aanwendt als oorzaak van de mishandeling die jullie zouden ervaren hebben (GV CGVS S.(...) J.(...) S.(...) , 19/10/2011, pp. 11-13), verklaart u dat A.(...) M.(...) inderdaad ook alcohol dronk en dat 'in Afghanistan [...] de mensen op straat alcohol [drinken]' (GV CGVS, 20/1/2017, p. 16). S.(...) M.(...) reageerde op gelijkaardige wijze eens hij hiermee geconfronteerd werd, hetgeen bevreemdend is daar hij hier geenszins melding van maakte toen hem eerder werd gevraagd wat uw tweede echtgenoot dronk en of hij er nog andere verslavingen op nahield (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2016, pp. 13-15; 19-20). Wanneer u uiteindelijk wordt gevraagd hoe het mogelijk is dat men in Afghanistan op straat alcohol kan consumeren, legt u uit dat zelfs de autoriteiten niet alleen openlijk op straat drugs gebruiken (GV CGVS, 20/1/2017, p. 13), maar ook alcohol consumeren (GV CGVS, 20/1/2017, p. 17). In een land waar alcohol ten strengste verboden is en enkel clandestien wordt verkocht is het opmerkelijk dat u verklaart dat alcohol openlijk op straat – door burger én overheidsbeambten – wordt geconsumeerd. Dergelijke verklaringen ondermijnen eveneens de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Ten tweede is het opmerkelijk dat u aangeeft te zijn getrouwd op voorstel van de oude mannen van de wijk, omdat u beide alleenstaand was met nog jonge kind(eren) (GV CGVS, 20/1/2017, p. 11), maar dat initieel niemand, ook niet deze wijkoudsten, op de hoogte waren van de penibele situatie waarin uw gezin zich bevond. Enkel uw buurvrouw zou u kort voor uw vertrek op de hoogte hebben gebracht van de werkelijke gang van zaken bij u thuis (GV CGVS, 20/1/2017, p. 9; GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2016, p. 20), al maakte uw zoon S.(...) J.(...) hier destijds geen melding van (GV CGVS S.(...) J.(...) S.(...) , 19/10/2011, p. 13). Ook de politie, die volgens uw zoon S.(...) J.(...) kantoor hield tegenover uw woning , hetgeen u in tegenstelling tot uw zoon S.(...) M.(...)(GV CGVS S.(...) J.(...) S.(...) , 19/10/2011, p. 4; GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2016, pp. 20-21) onderschrijft, zou u nooit hebben ingelicht inzake de jarenlange mishandeling van uzelf en uw kinderen (GV CGVS, 20/1/2017, p. 17). Het is bovendien weinig aannemelijk dat niemand uit de omgeving zich om het gedrag van uw echtgenoot en de kwalijke gevolgen daarvan voor uzelf en uw gezin heeft bekommerd. Indien iemand jarenlang een patroon van drank- en gokverslaving vertoont, dikwijls uithuizig is met slechte vrienden, zijn gezin niet weet te onderhouden en bovendien zijn familie ernstige schade berokkent, kan worden verwacht dat burens, verdere familieleden, wijkoudsten of de autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, zeker in de Afghaanse context waarin alcohol en gokken verboden is en waar er sprake is van een sterke sociale controle. Dat de situatie, zowel voor uzelf als uw gezin, net slechter werd, kan niet jarenlang onopgemerkt zijn gebleven. Sterker nog, aangezien de wijkoudsten u in het verleden koppelde aan A.(...) M.(...) in een goedbedoelde poging uw beider situatie te verbeteren (GV CGVS, 20/1/2017, p. 5), kan er bijgevolg verwacht worden dat u in eerste instantie ook te rade zou zijn gegaan bij diezelfde wijkoudsten om een oplossing te vinden of te bemiddelen in het door hen veroorzaakte conflict. Dat jullie

echter zonder een poging ondernomen te hebben om hulp te vragen in Afghanistan, noch bij de wijkoudsten noch bij de autoriteiten (GV CGVS, 20/1/2017, p. 9; 17), maar onmiddellijk het drastische besluit namen om het land te verlaten, komt dan ook weinig waarachtig over. Bovendien hadden de autoriteiten uw echtgenoot allicht gerechtelijk kunnen vervolgen wanneer bleek dat hij het (alcohol-,) drugs- en gokverbod overtrad – zaken die in Afghanistan zwaar worden bestraft. Dat jullie in eerste instantie niet gedacht hebben aan deze meer voor de hand liggende en gangbare oplossingen ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven.

Ten derde legde u inconsistente verklaringen af aangaande jullie vluchtaanleiding uit Afghanistan, met name de intenties van uw tweede echtgenoot om uw dochter B.(...) S.(...) te verkopen, het daaropvolgende handgemeen tussen A.(...) M.(...) en uw zoon S.(...) J.(...), alsmede de mishandeling van S.(...) J.(...) door vrienden van uw man (GV CGVS, 20/1/2017, p. 8). Of stroken uw verklaringen niet met die van uw zonen S.(...) J.(...) en S.(...) M.(...). Zo verklaart u nu weer dat A.(...) M.(...) uw oudste dochter zou verkopen (GV CGVS, 20/1/2017, pp. 7-8; 12; 14; 15), dan weer dat hij haar zou weggeven (GV CGVS, 20/1/2017, pp. 16; 17; 18). Ook uw zoon S.(...) M.(...) gebruikte op het Commissariaat beide termen: zowel het weggeven (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, pp. 15; 16) als verkopen (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, pp. 9; 10; 16) van B.(...) S.(...). Wanneer hem vervolgens werd gevraagd of het nu verkopen of weggeven betrof, beroept hij zich op het feit dat A.(...) M.(...) omwille van zijn gokgedrag 'de ene keer iets en de andere keer andere zaken' zei (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, p. 16). Ook verklaarde S.(...) M.(...) dat uw tweede echtgenoot op de dag van het boven beschreven incident ook daadwerkelijk had besloten uw oudste dochter te verkopen aan een voor hem onbekende man (GV CGVS, S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, p. 16) – iets waar noch bij uw verklaringen (GV CGVS, 20/1/2017, pp. 12; 14), noch bij de verklaringen van uw zoon S.(...) J.(...) (GV CGVS S.(...) J.(...) S.(...), 19/10/2011, p. 13) sprake van is. Ter volledigheid benoemt u voorts éénmaal dat A.(...) M.(...) niet alleen uw oudste dochter wilde weggeven danwel verkopen, maar insinueert u ook dat hij uw jongste dochter wilde weggeven (GV CGVS, 20/1/2017, p. 14). Dit blijft echter bij een blote bewering en is bijgevolg vaag en niet overtuigend.

Ook aangaande de gebeurtenissen die zich vervolgens zouden voorgedaan hebben, stroken uw verklaringen niet met die van uw zonen S.(...) J.(...) en S.(...) M.(...). Nadat A.(...) M.(...) bekend zou hebben gemaakt B.(...) S.(...) te hebben willen weggeven of verkopen, vond er volgens uw verklaringen een handgemeen plaats tussen hem en uw oudste zoon. Volgens uw verklaringen raakte S.(...) J.(...) door de hardhandige aanpak van uw tweede echtgenoot buiten bewustzijn (GV CGVS, 20/1/2017, p. 8), maar noch uw zoon S.(...) M.(...) (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, p. 17), noch uw zoon S.(...) J.(...) maakte hier gewag van (GV CGVS S.(...) J.(...) S.(...), 19/10/2011, p. 14). Betreffende het daaropvolgende geweldsdelict jegens S.(...) J.(...) blijkt u gedrieën eveneens tegenstrijdige verklaringen af te leggen. Waar u verklaart dat uw oudste zoon niet alleen in elkaar werd geslagen door de vrienden van uw tweede echtgenoot, maar ook uw man zelf hieraan deelnam (GV CGVS, 20/1/2017, p. 8), verklaren uw zonen S.(...) M.(...) (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, p. 18) en S.(...) J.(...) (GV CGVS S.(...) J.(...) S.(...), 19/10/2011, p. 14) enkel dat het drie vrienden van uw echtgenoot betrof. Met het oog op de eerdere vaststellingen en gezien de onderlinge tegenstrijdige verklaringen over deze gebeurtenis, rekening houdend met het feit dat dit de spreekwoordelijke druppel was die de aanleiding vormde voor uw vertrek, hecht het Commissariaat-generaal ook aan dit incident weinig geloof.

Tot slot verklaart u dat uw buurvrouw, door uw zoon S.(...) M.(...) 'de moeder van Sara Golsul' genoemd (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, p. 20), u weliswaar heimelijk wilde helpen met uw vertrek aangezien u en uw familie reeds sinds lange tijd in de buurt gehuisvest waren, maar dat ze niet wilde dat ze door deze hulp problemen met uw tweede echtgenoot of diens vrienden zou krijgen (GV CGVS, 20/1/2017, p. 9). Dit is echter absoluut in strijd met de door uw buurvrouw uitgevoerde handelingen, zijnde het kopen van uw geërfde gronden en uw woning in Herat (GV CGVS, 20/1/2017, pp. 9-10). Daarnaast is het binnen Afghanistan omwille van de culturele en maatschappelijke context weinig aannemelijk dat een vrouw zonder toestemming van haar echtgenoot dergelijk bezit als gronden of een woning zou kunnen verkopen, zeker wanneer de echtgenoot nog in deze eigendom verblijft en de koper eveneens een vrouw betreft. Bijgevolg is het ongeloofwaardig dat u dergelijke eigendommen aan een andere vrouw verkocht om uw reis te financieren.

Volledigheidshalve wordt hier nog aan toegevoegd dat ook de verblijfplaats van uw oudste dochter B.(...) S.(...) onduidelijk blijkt. Waar u bij Dienst Vreemdelingenzaken vermeldt dat zij en haar echtgenoot nog in Griekenland verblijven, dat u elkaar uit het oog verloor aan het treinstation en dat uw schoonzoon in Griekenland bovendien met financiële problemen kampte (Verklaring DVZ, 18/9/2016, p. 9, vraag 30), verklaart uw zoon S.(...) M.(...) dat zij – terwijl zij met u samen reisden – met haar echtgenoot is

teruggekeerd naar Iran omwille van problemen met de ouders van uw schoonzoon (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, p. 6)."

Gelet op dit alles kunnen de door u aangehaalde problemen evenmin als geloofwaardig en aannemelijk worden beschouwd, en dient besloten te worden dat u geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciaties niet ombuigen. De door u voorgelegde taskara van uw moeder levert hoogstens een bewijs op van uw identiteit, welke door het Commissariaat-generaal niet betwijfeld wordt. De andere door u neergelegde documenten, Iraanse medische papieren betreffende uw moeder alsook verklaringen betreffende de activiteiten van uw minderjarige broer S.(...) M.(...) in België, zijn evenmin van dien aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen. Daarenboven hebben documenten in het kader van een asielverzoek enkel het vermogen om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat dergelijke documenten in Afghanistan vaak vals zijn, en door wijdverspreide corruptie eenvoudig tegen betaling te bemachtigen zijn.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact

van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Herat, Afghanistan, u aangaf dat zowel uzelf als uw siblings zijn geboren en opgegroeid in de stad Herat, en u goed bekend bent met uw geboortestad (GV CGVS, 20/1/2017, pp. 4-5), dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Herat te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van november 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan en is één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste provincies van het land. In het bijzonder voor Herat-stad, dat onder de controle van de Afgaanse overheid staat, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau en de impact van het conflict er verschillend is van de rest van de provincie Herat. Het geweld dat er plaatsvindt is hoofdzakelijk doelgericht van aard. Daarnaast vinden er in de stad aanslagen plaats die zogenaamde 'hoge profielen', zoals overheidsfunctionarissen, als doelwit hebben. Heratstad kent voorts een toenemend probleem van criminaliteit. De impact van het hierboven beschreven geweld is echter niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Integendeel, de stad bleek een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Herat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeker zijn aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van zijn moeder, J.B.N. Hij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 198 653 van 25 januari 2018 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoekers moeder verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o. a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en van artikel 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Voorts meent verzoeker dat er een manifeste appreciatiefout is gebeurd.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4, §§ 4 en 5, van de richtlijn 2011/95/EU en bijgevolg in het licht van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU dienen gelezen te worden, volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Na grondig onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u niet aannemelijk gemaakt hebt dat u een gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient vermeld te worden dat uw asielaanvraag steunt op de motieven die door uw zoon, S.(...) J.(...) S.(...)(OV 6.728.565), werden aangebracht. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich op dezelfde asielmotieven beroept (Gehoorverslag (GV) CGVS, 20/1/2017, pp. 1-20). Aangezien inzake zijn asielaanvraag werd beslist dat de aangehaalde feiten geen verband hielden met één van de vervolgingsgronden van de Vluchtelingenconventie en niet geloofwaardig waren, kan ook inzake uw asielaanvraag geen positieve beslissing worden genomen. Er zijn geen elementen voorhanden waarom u dient te vrezen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij een eventuele terugkeer naar uw land.

De beslissing van uw zoon luidde als volgt: “Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond heeft. De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie is dat uw problemen geen verband houden met één van de vervolgingsgronden van de Vluchtelingenconventie. Uit uw verklaringen blijkt dat u geen vervolging vreest omwille van uw politieke overtuiging, uw ras, uw religie, uw nationaliteit of uw behoren tot een sociale groep. Het feit dat u vervolging door uw stiefvader vreest vanwege eerdere ervaringen met mishandeling en huiselijk geweld valt niet onder de hierboven vermelde criteria.

Wel dient er in uw geval te worden nagegaan of er zwaarwegende gronden bestaan dat u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet, namelijk foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in uw land van herkomst. Er wordt echter vastgesteld dat uw verklaringen te vaag en onvoldoende overtuigend zijn om in aanmerking te komen voor de status van subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt immers door een aantal vaststellingen ondermijnd.

Er dient in eerste instantie worden opgemerkt dat u weinig kunt vertellen over de bezigheden van uw stiefvader A.(...) M.(...). Dit is weinig aannemelijk omdat hij aan de basis ligt van uw problemen en al deel uitmaakt van uw gezin sinds u zeven jaar oud bent (CGVS, p.11). Wanneer u wordt gevraagd welk beroep uw stiefvader uitoefent kan u daar geen antwoord opgeven (CGVS, p.9). U verklaart dat de drank- en gokverslaving van uw stiefvader begonnen is toen u ongeveer twaalf jaar was en dat deze verslavingen aan de basis liggen van het geweld dat hij tegen jullie gebruikte (CGVS, p.12). U weet echter niet waar uw stiefvader heenging om te gokken (CGVS, p.12), waar hij alcohol kocht (CGVS, p.12), wat hij vooral dronk (CGVS, p.15) of welke gokspelletjes hij speelde (CGVS, p.16). U verklaart eerst dat alcohol in alle winkels te koop is (CGVS, p.12). Wanneer u nadien wordt gevraagd of er alcohol te vinden is in Herat, antwoordt u echter afwijkend dat u zelf nooit alcohol hebt gekocht (CGVS, p.13). In een land waar alcohol ten strengste verboden is en enkel clandestien wordt verkocht is het opmerkelijk dat u verklaart dat alcohol overal te vinden is. Dat u zo weinig details kunt geven over uw stiefvader, die tenslotte aan de oorsprong ligt van het feit dat u Afghanistan diende te verlaten, is weinig aannemelijk.

U verklaart asiel aan te vragen vanwege de mishandelingen die u en uw familie ondergingen door uw stiefvader. Gezien u deze mishandelingen tussen uw twaalfde en vijftiende jaar onderging kan van u redelijkerwijze verwacht worden dat u hier spontaan en gedetailleerd kan over vertellen. Wanneer u gevraagd wordt concrete voorbeelden te geven van situaties waarin u werd mishandeld antwoordt u vaag en niet spontaan. Een keer geeft u een voorbeeld van mishandeling. U vertelt dat u uw moeder thuis aantrof terwijl zij over de grond gesleurd werd, dat u probeerde tussen te komen en nadien ook zelf hardhandig werd aangepakt door uw stiefvader (CGVS, p.12). Wanneer u echter meermaals gevraagd wordt andere specifieke situaties te schetsen, blijven uw antwoorden beperkt tot de verklaring dat uw stiefvader jullie mishandelde wanneer hij slechtgezind was en verloren had bij het gokken (CGVS, p.13, p.16). U kan geen specifieke informatie geven over de manier waarop uw stiefvader zich tegenover u gedroeg (CGVS, p.13). U verklaart dat u hem zelfs niet aansprak en na het werk meteen naar uw kamer ging (CGVS, p.13). Op de vraag of u zich concrete voorbeelden voor de geest kan halen antwoordt u dat jullie niet naar hem toegingen en niet aanspraken wanneer hij dronken was (CGVS, p.16). U verklaart seksueel misbruikt te zijn door vrienden van uw stiefvader en geeft aan dat dit één of twee keer is gebeurd. Van iemand die seksueel werd misbruikt kan verwacht worden dat die persoon weet of dit één of twee keer is gebeurd, het is immers een gebeurtenis waarvan men zou verwachten dat deze zo ingrijpend is dat ze in het geheugen van iemand gegrift staat. (CGVS, p.13). Wanneer u later gevraagd wordt of vrienden van uw stiefvader ooit iets tegen jullie hebben gedaan antwoordt u negatief, behalve dat zij jullie uitlachten terwijl jullie door jullie stiefvader uitgescholden werden en dit als beledigend ervoeren (CGVS, p.19). Dit is in strijd met de verklaring dat u seksueel misbruikt werd door vrienden van uw stiefvader (CGVS, p.13). Het wordt hierdoor duidelijk dat er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u seksueel misbruikt zou geweest zijn.

Ook is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van de handelingen die uw broer of zussen ondergingen (CGVS, p.13) aangezien verwacht kan worden dat jullie als slachtoffers jullie ervaringen deelden. U zegt dat u hen allen 'probeerde bij u te houden' als u thuis was maar dat u niet weet wat er met hen gebeurde als u niet thuis was. Gezien jullie allen besloten hebben om samen weg te vluchten, lijkt het in deze context toch logisch dat jullie zouden besproken hebben wat jullie allen dreef om deze drastische beslissing te nemen. Dat u dus niet weet wat hen overkwam in uw afwezigheid komt weinig plausibel over en tast uw geloofwaardigheid in ernstige mate aan. De bedreiging van uw stiefvader om uw zus B.(...) S.(...) mee te nemen en het feit dat u later die avond door drie mannen werd aangevallen vormden volgens uw verklaring de directe aanleiding tot uw vertrek (CGVS, p.14). Uw verklaringen over de intenties van uw stiefvader blijven echter zeer vaag. U zei dat uw stiefvader uw zus probeerde mee te nemen "ergens naartoe, we wisten niet waar" en dat hij haar "in de toekomst zou kunnen weggeven of verkopen" (CGVS, p.13). Wanneer u gevraagd wordt aan wie hij uw zus wou verkopen blijft u daar het antwoord op schuldig. U verklaart dat uw stiefvader niet concreet was en zei dat dit kón gebeuren (CGVS, p.13). Dit is erg vaag en weinig overtuigend. Op de terugweg van het graf van uw vader naar huis werd u tegengehouden door drie mannen die u vervolgens sloegen. Eén ervan herkende u als een kennis van uw vader. Uw beschrijving van deze man blijft echter zeer vaag. U beschrijft hem als een gewone man, met gewone Afgaanse kleren, een tulband op het hoofd en een baard (CGVS, p.14). Wanneer u hardhandig wordt aangepakt door drie mannen en u daartussen een kennis van uw stiefvader herkent, kan van u ook redelijkerwijze verwacht worden dat u meer details kan geven over deze persoon en deze situatie. Gezien uw vage en weinig spontane verklaringen over

deze gebeurtenissen, rekening houdend met het feit dat zij de directe aanleiding vormden voor uw vertrek, acht het CGVS in het licht van de eerdere vaststellingen hier ook weinig geloof aan.

Verder dient opgemerkt te worden dat, gezien het feit dat uw moeder en uw stiefvader met elkaar getrouwd zijn op aanraden van de dorpsouderen - omdat ze zich op dat moment beiden in een moeilijke situatie bevonden (CGVS, p.12) - het opmerkelijk is dat die dorpsoudsten niet op de hoogte waren van de problematische situatie waarin jullie gezin zich bevond (CGVS, p.13) en dat uw moeder zich niet tot hen gewend heeft om hulp in te roepen tegen de jarenlange mishandeling door uw stiefvader (CGVS, p.17). Het is bovendien weinig aannemelijk dat niemand uit de omgeving het gedrag van uw stiefvader heeft opgemerkt. Indien iemand jarenlang een patroon van drank- en gokverslaving vertoont, dikwijls uithuizig is met slechte vrienden, zijn gezin niet onderhoudt en bovendien zijn familie ernstige schade berokkent kan worden verwacht dat burens of verdere familieleden hiervan op de hoogte zijn, zeker in de Afghaanse context waarin alcohol en gokken verboden is. Bovendien werden uw moeder en uw stiefvader net samengebracht door een beslissing van de dorpsoudsten om hun familiale situatie te verbeteren. Dat de situatie, zeker voor uw moeder en haar kinderen, net slechter werd, kan niet onopgemerkt voorbijgegaan zijn. U verklaart echter dat men daar niet van op de hoogte was (CGVS, p. 13,16,17). Gezien de dorpsoudsten in het verleden toen uw moeder pas weduwe werd ook al effectieve pogingen ondernomen hadden om haar te helpen kan er toch verwacht worden dat jullie in eerste instantie ook te rade zouden gegaan zijn bij diezelfde dorpsoudsten om een oplossing te vinden of te bemiddelen in het conflict. Dat jullie zonder een poging ondernomen te hebben om hulp te vragen in Afghanistan, noch bij de raad der dorpsoudsten noch bij de autoriteiten, onmiddellijk de drastische beslissing namen om jullie land te verlaten komt onwaarschijnlijk over. Bovendien hadden de autoriteiten uw stiefvader allicht onmiddellijk achter de tralies gestoken als uitkwam dat hij het alcoholverbod overtrad. Dat jullie in eerste instantie niet gedacht hebben aan deze meer voor de hand liggende en gangbare oplossingen ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen motieven.

Na uw verklaring grondig te hebben bestudeerd kan worden gesteld dat de motieven die u naar voor schuift ter staving van uw asielaanvraag in België als ongeloofwaardig en weinig aannemelijk worden beschouwd en dat u geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet, namelijk foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in uw land van herkomst."

De beslissing van uw zoon S.(...) J.(...) terzijde dient tevens aangehaald worden dat uit uw eigen verklaringen evenzeer blijkt dat de door u aangehaalde problemen inter-persoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn en geen verband houden met één van de vervolgingsgronden van de Vluchtelingenconventie. Daarenboven werden uw problemen evenmin geloofwaardig bevonden, waardoor u evenmin in aanmerking komt voor de status van subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u, net als uw zoon S.(...) J.(...) destijds, de identiteit van uw beweerde tweede echtgenoot A.(...) M.(...), alsook uw huwelijk met hem niet wist te staven, en dat u weinig kunt vertellen over het leven met uw beweerde echtgenoot A.(...) M.(...). Dit is bevreemdend daar u enerzijds beweert dat u vijf tot zes jaar met hem getrouwd was en samen een dochter heeft, anderzijds aangeeft door zijn toedoen uw thuisland te hebben verlaten (GV CGVS, 20/1/2017, p. 5). Zo is het ten eerste onduidelijk wanneer u nu precies met hem trouwde. U verklaart dat uw eerste echtgenoot stierf tijdens het talibanregime (1996-2001), terwijl uw zoon S.(...) M.(...) nog een baby was, maar weet niet precies wanneer u vervolgens hertrouwde. Het zou ongeveer een jaar tot anderhalf jaar later zijn (GV CGVS, 20/1/2017, p. 6), maar of de taliban toen nog aan de macht was in Herat of dat reeds de internationale strijdkrachten waren gearriveerd, bent u niet zeker (GV CGVS, 20/1/2017, p. 6). Indien jullie Afghanistan in 1389 (GK 03/2010-03/2011) zouden ontvlucht zijn (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2016, p. 6), en u voordien een vijf tot zes jaar met uw tweede echtgenoot zou gehuwd geweest zijn (GV CGVS, 20/1/2017, p. 6), moet uw huwelijk met hem ergens rond 1383 (GK 03/2004-03/2005) plaats gevonden hebben. Het is dan ook ten zeerste bevreemdend dat u uw tweede huwelijk niet kan situeren in de tijd, in het bijzonder of het voor of na de verdrijving van de taliban uit Herat (november 2001) was. Het gaat hier immers om een belangrijke gebeurtenis met een grote impact op niet alleen de Herati bevolking, maar op burgers in het hele land. Daarenboven stelde uw zoon S.(...) M.(...) dat zijn vader stierf toen de taliban reeds verdreven waren en de Amerikanen reeds in Herat aanwezig waren (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2016, p. 11), waardoor ook uw tweede huwelijk ten tijde van het regime van Karzai zou moeten plaats gevonden hebben.

(...)

Ten tweede is het opmerkelijk dat u aangeeft te zijn getrouwd op voorstel van de oude mannen van de wijk, omdat u beide alleenstaand was met nog jonge kind(eren) (GV CGVS, 20/1/2017, p. 11), maar dat initieel niemand, ook niet deze wijkoudsten, op de hoogte waren van de penibele situatie waarin uw gezin zich bevond. Enkel uw buurvrouw zou u kort voor uw vertrek op de hoogte hebben gebracht van de werkelijke gang van zaken bij u thuis (GV CGVS, 20/1/2017, p. 9; GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2016, p. 20), al maakte uw zoon S.(...) J.(...) hier destijds geen melding van (GV CGVS S.(...) J.(...) S.(...), 19/10/2011, p. 13). Ook de politie, die volgens uw zoon S.(...) J.(...) kantoor hield tegenover uw woning, hetgeen u in tegenstelling tot uw zoon S.(...) M.(...) (GV CGVS S.(...) J.(...) S.(...), 19/10/2011, p. 4; GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2016, pp. 20-21) onderschrijft, zou u nooit hebben ingelicht inzake de jarenlange mishandeling van uzelf en uw kinderen (GV CGVS, 20/1/2017, p. 17). Het is bovendien weinig aannemelijk dat niemand uit de omgeving zich om het gedrag van uw echtgenoot en de kwalijke gevolgen daarvan voor uzelf en uw gezin heeft bekommerd. Indien iemand jarenlang een patroon van drank- en gokverslaving vertoont, dikwijls uithuizig is met slechte vrienden, zijn gezin niet weet te onderhouden en bovendien zijn familie ernstige schade berokkent, kan worden verwacht dat burens, verdere familieleden, wijkoudsten of de autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, zeker in de Afghaanse context waarin alcohol en gokken verboden is en waar er sprake is van een sterke sociale controle. Dat de situatie, zowel voor uzelf als uw gezin, net slechter werd, kan niet jarenlang onopgemerkt zijn gebleven. Sterker nog, aangezien de wijkoudsten u in het verleden koppelde aan A.(...) M.(...) in een goedbedoelde poging uw beider situatie te verbeteren (GV CGVS, 20/1/2017, p. 5), kan er bijgevolg verwacht worden dat u in eerste instantie ook te rade zou zijn gegaan bij diezelfde wijkoudsten om een oplossing te vinden of te bemiddelen in het door hen veroorzaakte conflict. Dat jullie echter zonder een poging ondernomen te hebben om hulp te vragen in Afghanistan, noch bij de wijkoudsten noch bij de autoriteiten (GV CGVS, 20/1/2017, p. 9; 17), maar onmiddellijk het drastische besluit namen om het land te verlaten, komt dan ook weinig waarachtig over. (...) Dat jullie in eerste instantie niet gedacht hebben aan deze meer voor de hand liggende en gangbare oplossingen ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven.

Ten derde legde u inconsistente verklaringen af aangaande jullie vluchtaanleiding uit Afghanistan, met name de intenties van uw tweede echtgenoot om uw dochter B.(...) S.(...) te verkopen, het daaropvolgende handgemeen tussen A.(...) M.(...) en uw zoon S.(...) J.(...), alsmede de mishandeling van S.(...) J.(...) door vrienden van uw man (GV CGVS, 20/1/2017, p. 8). Of stroken uw verklaringen niet met die van uw zonen S.(...) J.(...) en S.(...) M.(...). Zo verklaart u nu weer dat A.(...) M.(...) uw oudste dochter zou verkopen (GV CGVS, 20/1/2017, pp. 7-8; 12; 14; 15), dan weer dat hij haar zou weggeven (GV CGVS, 20/1/2017, pp. 16; 17; 18). Ook uw zoon S.(...) M.(...) gebruikte op het Commissariaat beide termen: zowel het weggeven (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, pp. 15; 16) als verkopen (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, pp. 9; 10; 16) van B.(...) S.(...). Wanneer hem vervolgens werd gevraagd of het nu verkopen of weggeven betrof, beroept hij zich op het feit dat A.(...) M.(...) omwille van zijn gokgedrag 'de ene keer iets en de andere keer andere zaken' zei (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, p. 16). Ook verklaarde S.(...) M.(...) dat uw tweede echtgenoot op de dag van het boven beschreven incident ook daadwerkelijk had besloten uw oudste dochter te verkopen aan een voor hem onbekende man (GV CGVS, S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, p. 16) – iets waar noch bij uw verklaringen (GV CGVS, 20/1/2017, pp. 12; 14), noch bij de verklaringen van uw zoon S.(...) J.(...) (GV CGVS S.(...) J.(...) S.(...), 19/10/2011, p. 13) sprake van is. Ter volledigheid benoemt u voorts éénmaal dat A.(...) M.(...) niet alleen uw oudste dochter wilde weggeven danwel verkopen, maar insinueert u ook dat hij uw jongste dochter wilde weggeven (GV CGVS, 20/1/2017, p. 14). Dit blijft echter bij een blote bewering en is bijgevolg vaag en niet overtuigend.

Ook aangaande de gebeurtenissen die zich vervolgens zouden voorgedaan hebben, stroken uw verklaringen niet met die van uw zonen S.(...) J.(...) en S.(...) M.(...). Nadat A.(...) M.(...) bekend zou hebben gemaakt B.(...) S.(...) te hebben willen weggeven of verkopen, vond er volgens uw verklaringen een handgemeen plaats tussen hem en uw oudste zoon. Volgens uw verklaringen raakte S.(...) J.(...) door de hardhandige aanpak van uw tweede echtgenoot buiten bewustzijn (GV CGVS, 20/1/2017, p. 8), maar noch uw zoon S.(...) M.(...) (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, p. 17), noch uw zoon S.(...) J.(...) maakte hier gewag van (GV CGVS S.(...) J.(...) S.(...), 19/10/2011, p. 14). Betreffende het daaropvolgende geweldsdelict jegens S.(...) J.(...) blijkt u gedrieën eveneens tegenstrijdige verklaringen af te leggen. Waar u verklaart dat uw oudste zoon niet alleen in elkaar werd geslagen door de vrienden van uw tweede echtgenoot, maar ook uw man zelf hieraan deelnam (GV CGVS, 20/1/2017, p. 8), verklaren uw zonen S.(...) M.(...) (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, p. 18) en S.(...) J.(...) (GV CGVS S.(...) J.(...) S.(...), 19/10/2011, p. 14) enkel dat het drie vrienden van uw echtgenoot betrof. Met

het oog op de eerdere vaststellingen en gezien de onderlinge tegenstrijdige verklaringen over deze gebeurtenis, rekening houdend met het feit dat dit de spreekwoordelijke druppel was die de aanleiding vormde voor uw vertrek, hecht het Commissariaat-generaal ook aan dit incident weinig geloof.

Tot slot verklaart u dat uw buurvrouw, door uw zoon S.(...) M.(...) 'de moeder van Sara Golsul' genoemd (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, p. 20), u weliswaar heimelijk wilde helpen met uw vertrek aangezien u en uw familie reeds sinds lange tijd in de buurt gehuisvest waren, maar dat ze niet wilde dat ze door deze hulp problemen met uw tweede echtgenoot of diens vrienden zou krijgen (GV CGVS, 20/1/2017, p. 9). Dit is echter absoluut in strijd met de door uw buurvrouw uitgevoerde handelingen, zijnde het kopen van uw geërfde gronden en uw woning in Herat (GV CGVS, 20/1/2017, pp. 9-10). (...)

Volledigheidshalve wordt hier nog aan toegevoegd dat ook de verblijfplaats van uw oudste dochter B.(...) S.(...) onduidelijk blijkt. Waar u bij Dienst Vreemdelingenzaken vermeldt dat zij en haar echtgenoot nog in Griekenland verblijven, dat u elkaar uit het oog verloor aan het treinstation en dat uw schoonzoon in Griekenland bovendien met financiële problemen kampte (Verklaring DVZ, 18/9/2016, p. 9, vraag 30), verklaart uw zoon S.(...) M.(...) dat zij – terwijl zij met u samen reisden – met haar echtgenoot is teruggekeerd naar Iran omwille van problemen met de ouders van uw schoonzoon (GV CGVS S.(...) M.(...) S.(...), 20/1/2017, p. 6).

Gelet op dit alles kunnen de door u aangehaalde problemen geenszins als geloofwaardig en aannemelijk worden beschouwd, en dient besloten te worden dat u geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciaties niet ombuigen. De door u voorgelegde taskara levert hoogstens een bewijs op van uw identiteit, welke door het Commissariaat-generaal niet betwijfeld wordt. De andere door u neergelegde documenten, Iraanse medische papieren alsook verklaringen betreffende de activiteiten van uw minderjarige zoon S.(...) M.(...) in België, zijn evenmin van dien aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen. Daarenboven hebben documenten in het kader van een asielverzoek enkel het vermogen om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat dergelijke documenten in Afghanistan vaak vals zijn, en door wijdverspreide corruptie eenvoudig tegen betaling te bemachtigen zijn.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

2.5. Het louter herhalen van de asielmotieven is niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

Voor zover de verzoekende partij meent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar asielaanvraag niet grondig heeft onderzocht daar de bestreden beslissing thans in hoofdzaak werd genomen om reden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van de asielaanvraag van haar zoon S. J. S. reeds een weigeringsbeslissing had genomen en een zekere vooringenomenheid vanwege het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hierdoor niet is uitgesloten, wijst de Raad erop dat terecht vastgesteld werd dat verzoekende partij haar asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als die door haar zoon, S. J. S. werden aangebracht. Inzake zijn asielaanvraag werd beslist dat de aangehaalde feiten geen verband hielden met één van de vervolgingsgronden van de Vluchtelingenconventie en niet geloofwaardig waren, zodat ook inzake de asielaanvraag van verzoekende partij geen positieve beslissing kan worden genomen. De bestreden beslissing verwijst bijgevolg in de eerste plaats op goede gronden naar de beslissing die getroffen werd ten aanzien van de oudste zoon van verzoekende partij, zodat de motieven die deze beslissing schragen ook de motieven vormen van de bestreden beslissing.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing daarnaast ook uitdrukkelijk gesteld dat uit de eigen verklaringen van verzoekende partij evenzeer blijkt dat de door haar aangehaalde problemen interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn en geen verband houden met één van de vervolgingsgronden van de Vluchtelingenconventie. Daarenboven werden haar problemen evenmin geloofwaardig bevonden, waardoor zij evenmin in aanmerking komt voor de status van subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij kan daarnaast niet worden gevolgd in haar betoog dat de commissaris-generaal vooringenomen zou zijn geweest. Uit het loutere feit dat in de bestreden beslissing naar de weigeringsmotieven inzake de vluchtmotieven van de oudste zoon van verzoekende partij wordt verwezen kan dit immers geenszins worden afgeleid.

Verzoekende partij brengt ook geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooringenomen zou zijn geweest of dat haar asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de asielzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verzoekende partij werpt op dat zij doorheen haar asielprocedure meermaals aanhaalde dat zij kampt met psychische moeilijkheden en geheugenproblemen maar dat hiervan nergens in de bestreden beslissing melding wordt gedaan, laat staan dat hiermee rekening werd gehouden in de weigeringsmotieven. Verzoekende partij wijst erop dat zowel haar zoon, S. M. S. als zij tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meermaals emotioneel waren toen zij spraken over hun ervaringen in Afghanistan. Het is algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid. Verzoekende partij voegt nieuwe stukken toe van de behandelende arts welke bevestigt dat verzoekende partij evenals haar zoon S. M. te kampen hebben met de gevolgen van PTSD en dat de psychische moeilijkheden een verklaring kunnen bieden voor de mogelijke incoherenties en/of tegenstrijdigheden in hun opeenvolgende gehoren bij de Belgische asielinstanties (zie stukken 2-3 in bijlage bij het verzoekschrift). De inhoud van de psycho-sociale verslagen van 19 januari 2017 en 27 maart 2017 opgemaakt door de sociale werkers, die in nauw contact staan met het gezin van verzoekende partij, spreken voor zich en laten geen twijfel over de 'lijdensdruk' van het gezin (zie stukken 4-5 in bijlage bij het verzoekschrift).

De Raad stelt vast dat hoewel de verzoekende partij tijdens haar gehoor meermaals melding maakte van geheugenproblemen en psychische problemen (stuk 5, gehoorverslag, p. 2, 3, 6, 14 en 18) uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij tijdens haar gehoor in staat was om zeer gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen af te leggen. Bovendien legde verzoekende partij gedurende de hele procedure geen enkel medisch attest neer waaruit haar problematische psychologische toestand zou kunnen worden afgeleid zodat verzoekende partij bijgevolg niet aannemelijk maakte dat zij niet in staat was een gehoor te ondergaan of dat haar psychologische toestand haar ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen. Er moet op worden gewezen dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat. De aangehaalde gebeurtenissen zijn evenwel dermate ingrijpend en fundamenteel dat verzoekende partij, ondanks de traumatische ervaring, bij machte moet zijn een coherent en correct verhaal te vertellen.

Waar verzoekster voorts gewag maakt van geheugenproblemen ingevolge de traumatische ervaringen die zij in het verleden heeft meegemaakt, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen medische attesten voorlegt waaruit zou kunnen blijken dat haar cognitief geheugen dermate is aangetast dat zij niet in staat is een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

Met betrekking tot de door verzoekende partij bij het verzoekschrift gevoegde medische attesten van dr. Soade NOURI van 27 maart 2017 waarin de behandelende arts bevestigt dat verzoekende partij evenals haar zoon S. M. te kampen hebben met de gevolgen van PTSD en dat de psychische moeilijkheden een verklaring kunnen bieden voor de mogelijke incoherenties en/of tegenstrijdigheden in het asielrelaas (zie stukken 2-3), moet worden opgemerkt dat beide medische getuigschriften werden opgesteld door een gewone huisarts. Een gewone huisarts is niet in die mate gespecialiseerd dat hij, zoals een psychiater, de diagnose van PTSD kan vaststellen. Niettegenstaande deze medische attesten melding maken van PTSD, wordt niet aangetoond op welke medische onderzoeken de diagnose van PTSD is gebaseerd.

De voorgelegde doktersattesten vermelden evenmin iets in verband met een onderzoek dienaangaande. Verder stelt de behandelende arts ook slechts in voorzichtige bewoordingen dat "patiënt veel stress heeft en een post traumatisch stress syndroom tgv trauma meegemaakt in het herkomstland en dat dit ook de oorzaak van incoherenties en tegenstrijdigheden zou **kunnen** zijn in het asiel interview"(eigen vetzetting). Verzoekende partij toont niet met een passend medisch attest aan dat

zij, ten gevolge van de meegemaakte trauma's, niet in de mogelijkheid is een volledig correct en eenduidig relaas naar voor te brengen. De voorgelegde stukken volstaan bijgevolg geenszins om aan te tonen dat de vastgestelde vaagheden, incoherenties en tegenstrijdige verklaringen te wijten zijn aan de psychologische toestand van verzoekende partij en haar zoon S. M.. Bijgevolg wordt er geen causaal verband gelegd tussen hun geestestoestand en de talrijke tegenstrijdigheden en incoherenties in het asielrelaas.

Wat de bijgebrachte getuigenissen van vrijwilligers L.O.I.-Nieuwerkerken betreft wordt vastgesteld dat het stuk afkomstig van Patrick Auwerx d.d. 19 januari 2017 (stuk 5) melding maakt van de nood aan bescherming en wordt verwezen naar hun integratie, doch hiermee wordt geen afbreuk gedaan aan de voormelde pertinente vaststellingen. De nieuwe bijgebrachte getuigenis van Patrick Auwerx en Bartholomevis Nicole d.d. 27 maart 2017 beschrijft de moeilijkheden waarmee het gezin te kampen heeft maar is evenmin van aard afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen. Uit dit schrijven blijkt bovendien dat het medisch benoemd Post Traumatisch Stress Syndroom wegens allerlei praktische besommeringen nog niet is kunnen behandeld worden.

De Raad stelt verder vast dat aan de verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan verzoekende partij uitdrukkelijk werd gevraagd of zij de tolk begreep, waarop zij bevestigend antwoordde en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden.

Zij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar zij heeft naar aanleiding van het gehoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en haarzelf. Het is niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetisch te stellen dat misverstanden met de tolk tijdens het gehoor niet zijn uitgesloten. Verzoekende partij toont niet concreet aan dat de verklaringen die zij heeft afgelegd niet of foutief in het gehoorverslag zijn opgenomen.

Waar verzoekende partij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwijt geen rekening te hebben gehouden met het grote tijdsverloop (zes jaren) sedert de gebeurtenissen in Afghanistan en haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wordt erop gewezen dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Van een asielzoeker kan immers verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen naar plaats en tijd kan situeren, zeker degene die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht, vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop of de traumatische ervaring, in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekster er zelfs niet in slaagt om haar tweede huwelijk te situeren in de tijd, in het bijzonder of het voor of na de verdrijving van de taliban uit Herat (november 2001) was. Aangezien het hier immers gaat om een belangrijke gebeurtenis acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoekster haar huwelijk niet kan kaderen binnen deze context.

Ook waar zij haar verklaringen herhaalt en stelt dat de burens niet durfden tussenkomen en de tussenkomst van politie haar niet verder zou helpen, verklaart zij geenszins waarom zij niet te rade is gegaan bij de dorpsoudsten gezien deze in het verleden toen zij pas weduwe werd ook al effectieve pogingen ondernomen hadden om haar te helpen. Ook biedt verzoekster geen verklaring voor de tegenstrijdige verklaringen met haar zonen in dat verband. Dat verzoekster zonder een poging ondernomen te hebben om hulp te vragen in Afghanistan, noch bij de raad der dorpsoudsten noch bij de autoriteiten, onmiddellijk de drastische beslissing nam het land te verlaten acht de Raad niet aannemelijk.

Waar verzoekende partij aanvoert dat zij niet werd geconfronteerd met de verklaringen van haar zonen, wijst de Raad er nog op dat de procedure voor de commissaris-generaal geen juridische procedure is maar een administratieve. Er bestaat voor de commissaris-generaal geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoekende partij niet aantoont hoe zij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Bovendien schrijft geen enkele rechtsregel voor dat de commissaris-generaal de asielzoeker op voorhand dient te confronteren met de informatie op grond waarvan hij voornemens is de bestreden beslissing te nemen.

Waar verzoekende partij benadrukt dat haar oudste zoon, S. J. S. in België woont en over een verblijfsmachtiging beschikt, wijst de Raad erop dat een verzoek om internationale bescherming op

individuele basis plaatsvindt en daarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoekende partij afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij, de daden waaraan zij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Uit het administratief dossier blijkt dat de oudste zoon van verzoekende partij een beslissing tot toekenning van subsidiaire beschermingsstatus kreeg op 24 oktober 2011, meer dan 5 jaar geleden, en dat er uit zijn beslissing blijkt dat er geen geloof gehecht werd aan zijn vluchtrelaas, waarop verzoekende partij zich in het kader van haar asielaanvraag ook baseert.

De door verzoekster neergelegde documenten, zijnde haar taskara, documenten met betrekking tot haar medische problemen in Iran, een verklaring met betrekking tot haar integratie en documenten betreffende de studie- en sportactiviteiten van verzoeksters zoon S.M. kunnen geen afbreuk doen aan de voormelde vaststellingen. Hoewel verzoekster aangeeft dat de lange duur van haar verblijf in Iran een belangrijke indicatie kan zijn ter beoordeling van de eerlijkheid van haar verklaringen, moet worden opgemerkt dat haar verklaringen omtrent haar verblijf in Iran geen invloed hebben op haar verklaringen omtrent de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden tijdens haar verblijf in Afghanistan.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

2.5. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. Dit blijkt genoegzaam uit de UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the International protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 19 april 2006 (p. 7) waarnaar verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van november 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan en is één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste provincies van het land. In het bijzonder voor Herat-stad, dat onder de controle van de Afgaanse overheid staat, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau en de impact van het conflict er verschillend is van de rest van de provincie Herat. Het geweld dat er plaatsvindt is hoofdzakelijk doelgericht van aard. Daarnaast vinden er in de stad aanslagen plaats die zogenaamde ‘hoge profielen’, zoals overheidsfunctionarissen, als doelwit hebben. Heratstad kent voorts een toenemend probleem van criminaliteit. De impact van het hierboven beschreven geweld is echter niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Integendeel, de

stad bleek een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.”

Er dient te worden opgemerkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen per aanvullende nota de COI Focus “Afghanistan: Security Situation in Herat province” van 18 mei 2017 (rechtsplegingsdossier, stuk 8) bijbrengt, waarin deze informatie genoegzaam bevestigd wordt.

Daar verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Herat gemaakt door de commissaris-generaal, wordt diens analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Herat als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen informatie bij die zou kunnen leiden tot een andere oordeelsvorming.

Waar verzoekende partij benadrukt dat er voor haar geen vestigingsalternatief in Kabul bestaat, wordt opgemerkt dat er geen toepassing wordt gemaakt van een intern vestigingsalternatief naar Kabul zodat de argumentatie van verzoekende partij niet dienstig is.

Waar verzoekende partij erop wijst dat haar oudste zoon in België leeft en een B-kaart heeft, wordt nogmaals benadrukt dat elke asielaanvraag individueel worden onderzocht waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Bovendien merkt verwerende partij op dat inzake zijn asielaanvraag werd beslist dat de aangehaalde feiten geen verband hielden met één van de vervolgingsgronden van de Vluchtelingenconventie en niet geloofwaardig waren maar werd hem de subsidiaire beschermingsstatus toegekend omwille van de toenmalige veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst.

Het louter verwijzen naar een risicoprofiel afgeleid uit een langdurige afwezigheid in het buitenland is bovendien niet voldoende, gezien een risicoprofiel steeds in concreto moet worden aangetoond. Verzoekende partij blijft hier echter in gebreke gezien zij louter een vage verwijzing naar verhoogde veiligheidsrisico's aanhaalt, zonder dit enigszins te concretiseren.

2.7. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.8. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de provincie Herat een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.”

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

2.4. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF